

Het Verleden in Verhalen

De sportvelden van NEC en Quick

De sportvelden, haag.

De sportvelden, Quickterrein. Fotocollectie Regionaal Archief Nijmegen

Onder de haag op de foto gaat een poort schuil die toegang gaf tot de oude voetbalvelden aan de Hazenkampseweg, waarschijnlijk die van NEC. De oude foto toont een dergelijke toegangspoort van de voetbalclub Quick. Martien van Schaik (geb. 1946) woonde aan de Hazenkampseweg nummer 132, het huis naast wat nu het Bridgehuis is, het middelste van een blok van drie. Hij vertelt over de sportterreinen en over het kattenkwad dat hij en zijn vriendjes uithaalden.

“Tussen de twee huizen aan de overkant van Hazenkampseweg 132 liep een smal pad naar de Vossenlaan. Dingostraat en Steenbokstraat waren er nog niet. Bij ons aan de overkant stonden huizen, maar daarachter lag niks. Er liep een smal zandpad en er waren korenvelden. In de richting van de St. Annastraat lagen de Quick-velden. Dat kun je nu nog zien aan de nieuwere bebouwing, ongeveer tegenover de Marterstraat. De NEC-velden lagen meer richting De Goffert. Ook daar kun je de ingang nog zien aan de andere bebouwing. NEC had daar de oefenterreinen, maar speelde al in De Goffert. Het was 's zondags altijd een drukte van belang. Veel fietsen en mensen die liepen. Als ze terugkwamen zeiden wij altijd: ‘Je kunt aan de gezichten zien wat ze gedaan hebben.’”

Schakelkast

“Bij de NEC-velden was aan de kant van de Hazenkamp een vrij brede ingang. Daar stonden twee hokjes met loketten om kaarten te verkopen. Wij haalden natuurlijk allerlei katten-

kwaad uit. Iemand was erachter gekomen dat in een van die kaartverkoophuisjes een schakelkast zat voor elektriciteit, met een grote handle. Ik weet het nog precies: als je er voor stond het rechter hokje. De mare ging dat daarmee de verlichting van het NEC-terrein kon worden ingeschakeld. Wie had er nou het lef om in dat hokje, waar je makkelijk binnen kon komen, die handle over te halen? Er is iemand geweest, ik niet, die dat heeft gedaan en toen zat de halve wijk in het donker. Dus in plaats van dat die lampen aan gingen bij NEC, bleek dit het schakelpunt te zijn voor de stroomvoorziening van de halve Hazenkamp.

Dat werd nog hoog opgenomen. Met z'n allen hebben wij in het strafklasje gezeten van de politie op het bureau aan de Koninginnelaan. Dat was een soort buitenpost en ik herinner me dat mijn vader me daar naartoe gebracht heeft. Vandaaruit werden wij nog een middag meegenomen richting Heumensoord om in het bos wat te doen. Een soort taakstraf. Wat nou de echte schade was, weet ik niet. In die tijd hadden mensen geen televisie en niet veel apparatuur in huis. We waren toen een jaar of tien. Ik ben altijd een heel nette jongen geweest, maar je deed natuurlijk ook wel eens dingen die niet mochten.”

Heeft u ook herinneringen of verhalen die u wilt (laten) vastleggen? Kijk voor informatie en meer verhalen over de Hazenkamp op www.l uutjeniemantsverdriet.nl